

[Knud Damgaard.]

del af 1974. Der har vi en pligt til at komme igennem med en løsning, som sikrer, at disse mennesker føler sig mere rimeligt behandlet. Det var det, anden del af mit forslag gik på, og det håber jeg at vi i fornuftig og fordragelig ånd kan tale om i udvalget.

Knud Andersen (V):

Jeg vil gerne takke for ministerens tilsagn om at se positivt på forslaget om nedsættelse af en arbejdsgruppe til at se på styringsproblemerne omkring boligbyggeriet. Jeg tror, at vi med dette tilsagn har fået et løfte, som kan give os nogle styringsværktøjer, der kan sikre, at vi fremover vil kunne få et boligbyggeri af en jævn strøm, således at vi ikke ser de store fluktuationer, som vi har været ude for før. Jeg tror, at dette tilsagn måske er det væsentligste i det, vi har set på, af meget større væsentlighed end de midlertidige restriktionsophævelser, som vi er inde på her. Jeg tror, at vi måske her kan få nøglen til vores fremtidige boligbyggeris udvikling og nøglen til, hvordan vi skal køre det positivt fremover.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg er helt enig med hr. Knud Damgaard i, at vi må have løst problemet for de byggerier, som er blevet finansieret under de dårlige forhold, og at det er en væsentlig ting.

Tanken om i en styringsgruppe at finde ud af, hvordan vi kan styre byggeriet, som hr. Knud Andersen var inde på, og hvortil boligministeren svarede, at han ville være velvilligt indstillet over for at nedsætte en sådan styringsgruppe, kan vi også kun være tilfreds med.

Men for os at se ligger der en meget væsentlig styring i en obligatorisk forhåndslåneordning. Jeg respekterer boligministeren for, at han vurderede det sådan efter den sidste debat om det radikale forslag om forhåndslåneordning, at der formentlig var et flertal her i folketinget for en frivillig ordning, men der er bare det ved det, at der er sket en ændring, siden dette lovforslag blev fremsat; der er nemlig sket det, at man fra regeringens side har fremsat et forslag om statslån på 6 mia kr., og det er på baggrund af dette, at jeg her i dag taler så stærkt for, at vi under udvalgsarbejdet vir-

kelig skal vurdere, om ikke tidspunktet nu var inde til et forhåndslånesystem, men med en tvungen forhåndsbelaening.

For det er da rigtigt, at der ved både en frivillig og en tvungen forhåndslåneordning i en kortvarig overgang kan blive tale om nogle kurssving. Jeg tror ikke, man skal tillægge det større vægt, og den indvending, man har imod det, mister sin betydning i det øjeblik, staten eller Nationalbanken begynder at sælge obligationer, som det jo nu lader til at skulle være tilfældet med det forslag, der er fremsat om dette statslån. For disse offentlige obligationer er jo netop udtryk for, at der nu foreligger den situation, hvor det tvungne forhåndslånesystem kunne indføres, og det tror jeg virkelig vi ud fra disse betragtninger nøje må overveje, når vi skal behandle denne sag i boligudvalget. Jeg tror, at alle i dette ting er interesseret i at få en så god styringsmekanisme som overhovedet muligt for vort fremtidige boligbyggeri. Og jeg vil sige til hr. Henning Philipsen, at vi kan få en styringsmekanisme, som kan styre 40.000 boliger, men hr. Henning Philipsen taler gang på gang som den sædvanlige grammofonplade om de 8.000 almennyttige boliger; det er 40.000 boliger alt i alt, det drejer sig om, og hvis vi ikke magter fremover at styre dette, så kan vi heller ikke magte samfundsøkonomien herhjemme.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Damgaard, at det forekommer ikke mig, jeg var barsk; hvis jeg skulle være barsk, ville jeg ganske givet komme i strid med folketingets forretningsorden, og der er intet, jeg respekterer mere end netop denne, så derfor var jeg aldeles ikke barsk.

I øvrigt vil jeg sige igen til hr. Knud Damgaard, at jeg er ked af, når hr. Knud Damgaard citerer mig, ligesom Aktuelt gør; det skulle han lade være med. Jeg sagde nemlig ikke, at rentesikringsordningen ikke gavner nogen som helst, jeg er mig fuldt bevidst, hvem rentesikringsordningen gavner, det har jeg aldrig været i tvivl om: den gavner først og fremmest dem, der køber obligationer på børsen. Men jeg sagde til gengæld, at det er en social illusion, fordi visse mennesker tror, at man med den rentesikringsordning også gavner lejerne,